

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — BGŻ Leasing sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie

(Sprawa C-224/11) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Usługa leasingu połączona z ubezpieczeniem przedmiotu leasingu zawartym przez leasingodawcę, który na to ubezpieczenie wystawił fakturę leasingobiorcy — Zakwalifikowanie — Jedno świadczenie złożone albo dwa świadczenia odrębne — Zwolnienie — Transakcja ubezpieczeniowa)

(2013/C 63/04)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BGŻ Leasing sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. c), art. 28 oraz art. 135 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Usługa leasingu połączona z ubezpieczeniem przedmiotu leasingu zawartym przez przedsiębiorstwo leasingowe, które na to ubezpieczenie wystawiło fakturę leasingobiorcy — Zakwalifikowanie czynności, do celów podatku VAT, jako jednego świadczenia złożonego albo jako dwóch świadczeń niezależnych

Sentencja

- 1) Usługa ubezpieczenia przedmiotu leasingu i usługa leasingu co do zasady stanowią usługi odrębne i niezależne do celów podatku od wartości dodanej. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w świetle szczególnych okoliczności postępowania głównego dane czynności są w takim stopniu powiązane ze sobą, że należy je traktować jako stanowiące jedną usługę, czy też przeciwnie — stanowią one usługi odrębne.
- 2) Jeżeli leasingodawca ubezpiecza przedmiot leasingu, obciążając dokładnym kosztem tego ubezpieczenia leasingobiorcę, w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym taka czynność stanowi transakcję ubezpieczeniową w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 stycznia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-360/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Stosowanie stawki obniżonej — Artykuł 96 i art. 98 ust. 2 — Załącznik III, pkt 3 i 4 — „Produkty farmaceutyczne zwykle stosowane dla ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom oraz do celów medycznych i weterynaryjnych” — „Sprzęt medyczny, sprzęt pomocniczy oraz pozostałe urządzenia przeznaczone zwykle do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności, przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne”)

(2013/C 63/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: L. Lozano Palacios, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Dostawa towarów i świadczenie usług, które mogą być przedmiotem obniżonej stawki

Sentencja

- 1) Poprzez zastosowanie obniżonej stawki podatku od wartości dodanej:
 - do substancji medycznych, które mogą być zwykle i odpowiednio do ich właściwości używane do wytwarzania produktów leczniczych;
 - do wyrobów medycznych, sprzętu, wyposażenia i urządzeń, które obiektywnie mogą jedynie służyć zapobieganiu, diagnozie, leczeniu lub łagodzeniu chorób lub dolegliwości u ludzi lub zwierząt, lecz które nie są zazwyczaj używane do łagodzenia skutków lub leczenia niepełnosprawności, wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne;
 - do urządzeń i akcesoriów, które zasadniczo lub głównie mogą być używane do łagodzenia fizycznych ułomności zwierząt;
 - i wreszcie do urządzeń i akcesoriów, które zasadniczo lub głównie są używane do łagodzenia skutków niepełnosprawności ludzi, lecz które nie są przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego przez osoby niepełnosprawne,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.